

[OPŁOWIAŁY *part praet act*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz płowy); a jasne.

sg f A opłowiąłą. ◇ pl A subst opłowiął(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w. s.v. opłowieć.

Taki, który stracił pierwotną intensywność barwy; spłowiąły, wyblakły: Bárwę opłowiąłą ták szácie zász przywroćisz: [...] Onąlz wodką mieyfcá opłowiáłe zleguchná po wierzchu maczay/ á czyniác tego kilká kroć/ przywroćisz zász bárwę zginioną. SienHerb 570a.

FP